

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 63 • Seria II • Nr. 697 • Miercuri 3 mai 1961 • 8 pagini — 15 bani

PARTIDUL INSPIRATORUL ȘI ORGANIZATORUL VICTORIILOR NOASTRE

Întreaga țară se pregătește pentru marea sărbătoare, aniversarea a 40 de ani de la înființarea detașamentului de avangardă a clasei muncitoare, Partidul Comunist din România. Crearea P.C.R. a constituit un eveniment istoric care a produs o cotitură radicală în lupta de eliberare a clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii din cătușele exploatare și pentru făurirea orânduirii socialiste în patria noastră.

Transformările fără precedent ce au avut loc în țara noastră în anii regimului de democrație populară, se datoresc conducătorului încercat și înțelept — Partidul Muncitoresc Român. Prin politica sa clarvăzătoare, înarmat cu atolbiruitoarea învățătură marxist-leninistă aplicată în mod creator la condițiile concrete ale țării noastre, partidul a călăuzit cu pricepere lupta maselor din victorie în victorie spre culmile progresului, al bunăstării, țelul măreț al tuturor celor ce muncesc — socialismul. Muncitorii, țărani și intelectuali s-au convins prin fapte că pentru partidul nostru nu există altă cauză mai scumpă decât lupta plină de abnegație pentru fericirea și propășirea patriei. Între partid și popor s-au făurit multiple și trainice legături, cheazăse a tuturor victoriilor noastre.

În Partidul Muncitoresc Român — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — poporul nostru vede călăuză sigură, conducătorul său ferm și încercat, iar în politica partidului — propria sa politică, programul viitorului său luminos, îndreptarul muncii sale pașnice și creatoare pe calea spre victoria deplină a socialismului, spre comunism.

Partidul Muncitoresc Român s-a dovedit la înălțimea misiunii sale istorice, conducător de nădejde urmat cu încredere și dragoste de întregul nostru popor. Sub conducerea P.M.R. poporul român a construit prin munca și elanul său creator, bază economică a socialismului ceea ce a făcut — așa cum s-a arătat la cel de al III-lea Congres al P.M.R. — să triumfe socialismul în patria noastră.

Devenit stăpîn în țara sa, poporul român urmează cu înaltă încredere și dragoste în fruntea lui un efort pentru a înălța din cale toată înșurubarea economică și a trece la construirea vieții noi. Cunoșcând că numai dezvoltarea industriei grele cu pivotul ei industria constructoare de mașini constituie temelia pe care se sprijină economia socialistă, partidul nostru a elaborat politica de industrializare socialistă a țării care s-a epurată în plină de dezvoltare economică. Prin munca fără pragmatice a noastră clasă muncitoare a răspuns cu curaj la chemările partidului, făcând o economie nouă, socialistă, care se bazează pe temelia industriei grele multilaterale dezvoltate. A crescut puterea economică a țării an de an. Producția industrială globală a anului 1960 este mai mare de cinci ori decât cea din 1938, fiind necesare numai 11 săptămâni pentru a realiza volumul producției din anul 1938. Caracteristic industriei noastre socialiste este ritmul ascendent de dezvoltare, fiind de câteva ori mai mare decât cel al industriei capitaliste din trecut.

Schimbări profunde s-au petrecut și în satele noastre. Au fost înlăturate pentru întotdeauna moșierii și chiaburii, a fost lichidată exploatarea omului de către om. Cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare, țărănimea muncitoare în trecut oprimată și sortită de către regimul burghez-moșieresc la foame veșnică și-a făurit o viață nouă socialistă.

Mai mult de 45 din numărul familiilor țărănești convinse de avantajul și superioritatea gospodăriei socialiste în agricultură au pornit pe calea belșugului. Sectorul socialist în agricultură cuprindea la sfârșitul anului 1960, 83 la sută din suprafața arabilă a țării, cooperativizarea agriculturii fiind în linii generale înfăptuită.

Cu sprijinul economic al statului socialist au crescut an de an investițiile în agricultură. În anul 1960 agricultura a primit 11.500 tractoare, 14.500 semănători, 5.480 combine și alte mașini. Rezultatele obținute în producția agricolă vegetală și animală demonstrează avantajele de necontestat ale socialismului față de producția mică și țărânită a țărănilor cu gospodărie individuală.

Datorită politicii clarvăzătoare a partidului nostru de industrializare și transformare socialistă a agriculturii, România s-a transformat într-un timp scurt dintr-o țară agrară înapoiată într-o țară cu o industrie puternică, înzestrată cu o tehnică modernă, cu o agricultură socialistă în cea mai mare parte mecanizată, în care oamenii duc o viață tot mai bună. Țara noastră a intrat într-o etapă nouă de dezvoltare în care va avea loc desăvîșirea construcției socialiste a cărei perspective luminoase au fost stabilite de cel de al III-lea Congres al P.M.R. În această etapă se va dezvolta mai departe baza tehnico-materială a socialismului și se va încheia procesul de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie.

...Am ajuns astăzi — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — pe culmea de pe care se văd perspectivele luminoase ale victoriei depline a socialismului..."

Dind viață cifrelor cuprinse în planul economic pe anul 1960—1965, masele de oameni ai muncii conduși de Partidul Muncitoresc Român vor adăuga noi victorii la cele obținute pînă în prezent. În cei șase ani (1960—1965) producția industrială se va dubla, iar prin realizarea prevederilor programului de dezvoltare pe 15 ani (1960—1975) ea va crește de peste 6 ori. Agricultură urmează să dea o producție cu 70-80 la sută mai mare față de 1959, iar în 1975 să crească de 3 ori. Prin înfăptuirea planului de perspectivă se va asigura ridicarea producției în așa fel încît într-o perioadă cît mai scurtă să ajungem la nivelul țărilor mai avansate din punct de vedere al producției și consumului calculat pe cap de locuitor. Dezvoltarea continuă a industriei și agriculturii socialiste, creșterea venitului național au asigurat satisfacerea necesităților de trai material și cultural mereu în creștere, realizarea unei vieți tot mai îmbelșugate și fericite pentru toți oamenii muncii.

(Continuare în pag. 2)

Studiind istoria partidului
Sculptură de IOAN FLORICA

PARTIDUL

de MIHAI BENIUC

Ești calea ce-o găsește omul,
Pierdut în codru fără urmă;
Ești prin deșert, deodată, pomul,
Cînd setea pe drumet îl scurmă.

Ești mina ce ți-o ntinde-un frate,
Cînd simți că te cuiunzi în gol;
Ești, peste ape tulburate
Și pline de virtejuri, pod.

Ești în puterea nopții, casa
Cu geamurile luminate;
Ești glasul ce răspunde, masa
Înlinsă pentru cei ce bate.

Ai fost și scut, și paloș, sprinten,
Să aperi focul vetrii noastre,
De cei cu svastică, la pînten
Înfipt norodului în coaste.

Și, celor cu viclene pravili
Sugînd al țării suc și sînge,

Le-ai pus în veac pururea stavili,
Să-i știi a doborî și frînge.

Ne-nveți frăția-n tre noroade,
Credința-n pace, și ne-nveți
Că fiecărui se cade,
Muncind, prinosul ăstei vieți.

Și cite le-am făcut prin tine
Sînt mărturie și dovadă
Că tu ești drumul către bine
Al celor care vor să vadă.

De cînd sîntem stăpîni pe fire,
Pe traiul nostru și pe vatră,
Am prins și gust de fericire
Și-o răsădim în țara toată.

Tu călăuz ne ești și carte,
Învață-ne, iubit părinte,
Și cum să facem mai departe,
Și cum să mergem înainte!

PARTIDUL INSPIRATORUL SI ORGANIZATORUL VICTORIILOR NOASTRE

(Urmare din pag. 1-a)

Grija față de om este legea supremă a socialismului după care se călăuzește partidul nostru în întreaga sa activitate. Salariul real al muncitorilor și personalului tehnic a crescut în 1960 cu 11 la sută față de 1959 și cu circa 48 la sută față de 1955. Veniturile țărănimii realizate din vânzarea produselor agricole prin achiziții și contractări au fost de 7,5 miliarde lei, cu 2 miliarde lei mai mult față de anul 1955. În anii 1951—1959 au fost construite la sate peste 530.000 locuințe. Creșterea simțitoare a veniturilor oamenilor muncii de la orașe și sate a dus la creșterea consumului de produse alimentare și a mărfurilor de folosință îndelungată al populației: mobilă, biciclete și motocicletă, radiouri și televizoare, răcitoare electrice și altele. Statul nostru a cheltuit în anul 1960 suma de 13,7 miliarde lei pentru finanțarea acțiunilor social-culturale, cu 13 la sută mai mult decât în anul 1959. Au fost construite noi case de cultură, școli, spitale, case de odihnă, s-a asigurat gratuitatea manualelor școlare pentru elevii din clasele 1-7. Numai prezentarea acestor fapte demonstrează cu prisosință că viața oamenilor din patria noastră este din ce în ce mai luminoasă și îmbelșugată.

Pentru realizările uriașe și pentru altele ce vor mai fi înfăptuite, toți oamenii muncii întâmpină cu elan și însuflețire glorioasă aniversarea a partidului nostru — 4 decenii de luptă și muncă neobosită pentru binele și fericirea fără margini a poporului român.

Cel mai de seamă examen

O zi însoțită de aprilie. Pe ulițele comunei Stîlpu din raionul Buzău, oamenii în strale lor cele mai frumoase, se îndreptau spre căminul cultural. Sala cea mare de festivități îi aștepta pavată cu steaguri, împodobită cu flori. Și totă această cinstită era pentru echipa a II-a condusă de comunistul Șerban Constantin, fruntaș pe gospodărie în cultivarea sîciei de zahăr.

Sărbătoarea echipei fruntașe! În comuna Stîlpu se organiza o asemenea manifestare pentru prima oară. Cea care o inițiasse, stătea în ultimele rânduri Maria Stana,

directoarea căminului cultural.

Ce mult timp a trecut de când o fată tină, pe atunci cu ozi negre lungi, a propozit în comuna Stîlpu la să vedea! Da, da, au trecut opt ani! Și parca numai ieri a fost mama și bătăta mare, tate de tot când pentru prima oară a intrat la grădiniță și a spus: „Bună ziua, copii!” Șapte ani la rând a educat ea pe micuții din Stîlpu și i-a educat bine. Mamele și tătici când o întâlneau uitau să-i zămbescă pentru tot ce a făcut ea pentru copiii lor.

Tinereții au ales-o în anul UTĂM pe comuna și pe zi ce trecea tot mai mare devenea doamna comunei încă de pe băncile școlii, să devină membră a Partidului Muncitoresc Român Exemplul înaltului celui mai mare, exemplul altor comunisti pe care i-a cunoscut, voia să-l urmeze. Și a venit și ziua când, la comitetul raional i s-a învârtit camera de candidați de partid. Era în 28 iulie 1960. După puțin timp, a fost numită ca director de cămin cultural. La început, sarcina o copleșea.

Comunistii nu se tem de greutăți, țărășii, ei trebuie să știe să le înfrunte, i s-a spus la comitetul raional Buzău. — Partidul îți dă această sarcină și el o să te ajute să o duci la îndeplinire. Tre-

buie să-ți formezi un colectiv larg pe care să te poți întodeauna sprijini.

Așa a făcut. În consiliul de conducere are tot oameni de nădejde, interesați în bunul mers al muncii culturale. Președintele gospodăriei agricole colective, Iancu Gheorghe, a ajutat-o să vadă că munca culturală trebuie să fie îndreptată spre sprijinirea sarcinilor de producție, spre ridicarea nivelului de conștiință al oamenilor. Președintele comitetului executiv, Constantin Ghinea, a fost aspru, dar drept, ori de câte ori s-a discutat munca culturală în cadrul sesiunilor. A alcătuit și colective obștești, pe probleme. Din colectivul de conferențieri, al cărui responsabil este Constantin Ioan, face parte Valeriu Dumitriche, secretarul organizației de bază din gospodărie și colectivul Șerban Constantin, și tehniciana Aurelia Mocanu, și cadre didactice. Împreună cu acest colectiv a elaborat în amănunțime planul conferințelor. Subiectele au fost astfel alese, încât să fie cit mai cu folos pentru campania agricolă de primăvară. „Principalele îngrășăminte și folosirea lor în agricultură”, „Dezvoltarea multilaterală a g.a.c., o cale importantă pentru întărirea economică a gospodăriei”, „Importanța respectării timpului optim pentru însămânțări” și altele. Munca cu conferințele nu este o treabă uită de ocazie cum s-ar părea la prima vedere. Se poate face și așa: să vină conferințierul, să citească conferința primită de-a gata și să scrie apoi în raportul de activitate că s-au ținut astfel și astfel conferințe și că au participat astfel și astfel oameni. Dar, o asemenea muncă o nemulțumeste. Ea este pătrunsă de importanța muncii pe care o face și caută ca aceasta să fie cât mai eficientă, să fie cu adevărat de folos oamenilor, să ajute pe colectivități să se ridice la un înalt nivel de conștiință iar pe întovărășii și individuali să vadă în colectivă singurul drum care duce spre binele.

În curând, Maria Stana se va înfățișa din nou în fața organizației de bază pentru primăvara în partid. Va trebui atunci să răspundă cum și-a îndeplinit sarcina de director de cămin cultural, de deputată în statul popular comunist, de agitatoare. Va fi cel mai greu, dar cel mai de seamă examen din viața ei.

E. ABRAHAM

CÎNTEC PENTRU PARTID

Cînd tînr sînt și visuri mari adun
Pe-al vieții moi făgaș ca să le pun,
Cînd cu ozi mulți, adun și eu cu spor
În clăi și-n stîncă rod înflăcîtor,
Colectivist de frunte cum mă știu
Pășind spre mîine tot mai dirz, mai viu
Poemul vieții noastre de țărani
Îl scriu aici, în larg de Bărăgan.

Partidul meu iubit, părinte scump
Versurile-azi, din mine, cînd iruap

Cînd tot mai mindre făptuirii se-adună
Cînd cu răsplată munca se-nunună,
Ea, ucnicul tîu ce încă-avață
Cum să-și prechimbte visurile-n viață,
Îmi iau angajamentul e-am să fiu
Patriei mele, tot mai harnic fiu.

ȘTEFAN TĂNASE

colectivist, comuna Patru Frați,
raionul Urziceni

Înseninare

Schiță de ION ISTRATI

De unde și pînă unde ajunsese vestea la urechea Dudașei, nu știa nimeni! Destul însă că fetița începuse să nu mai fie precum fusese. Mai întâi, prinse a deveni neatentă la lecții, nu mai depunea atîta sîrguință la făcut temele, iar mai apoi porni să se descotoarsească puțin cîte puțin de colegele ei, ieșind singurică și întîrziind prin oraș ceasuri întregi fără să dea celor de-acasă nici o explicație. Maică-sa, luată cu treburile ei gospodărești și preocupată zi cu zi de munca la fabrică, nu băga de seamă, în vreme ce tatei-su, Victor, deși la un moment dat păru a simți ceva, trecu totuși cu vederea și nu zise nimic. Dealtminteri, cu toate că arăta a fi o fire deschisă și la uzină se bucura de simpatia tuturor celor din jur cu care glumea veșnic și-i ajuta cu sfatul și cu îndemnul, acasă nu prea era vorbăreț. Și timpul se scurgea așa fără ca nici unul dintre părinți să se neliniștească de comportarea mereu mai ciudată a Dudașei. Într-una din zile însă, Dudașa se întoarse de la școală ceva mai botoșică decît de obicei și aruncînd servieta pe pat, zise cu glas puțintel înclădat:

— Vreau să mîninc!

— Îndată, Dudașa — răspunse blind Victor, tatăl, surprins oarecum de atitudinea neobișnuită a fetiței și începînd a dezveli colțurile feței de masă pe care erau rînduite bucatele prînzului. — Mămică-ta o să mai întîrzie azi la fabrică: are o sedință dar, uite, ne-a lăsat aici tot ce ne trebuie. Stai jos!

Dudașa se așeză liniștită, apucă furculița și rupse dintr-o felie de pîine, cînd, așa, din senin, împinse brusc farfuria într-o parte și vărsă solnița cu sare.

— Nu mîninc ochiuri!

— Avem și pilaf — îi zise Victor, privind-o cu dulceață în ochi. — E-un fel care știu că-ți place.

— Nu-mi place nimic, pricepi? — se răsti Dudașa, ridicîndu-se.

— Nu pricep de loc, fata tatei! — făcu nedumerit Victor.

— Sigur că da — spuse fetița. — Dacă ai fi tatăl meu, ai pricepe că m-am săturat pînă-n gît și de ochiuri și de pilaf și de...

— Ce-ai spus? — tresări Victor ca lovit în moalele capului.

— Da-da! — întări îndrîjită Dudașa. Un tată s-ar îngriji altfel decît tate.

— Un tată? — spuse uluit Victor cu voce stînsă. — Dar eu ce sînt?

— Tu nu ești tătucul meu! — adăugă Dudașa, umplîndu-și ochii de lacrimi și ieșind fuga afară.

— Dudașa! — exclamă el, căzînd descumpănit pe scaun și îngălbenindu-se. „Uită-te la dînsa — își zise după un răstimp, stînd disperat cu coatele pe masă și ținîndu-și capul cu palmele. — Erai o maimuțică, Dudașa, umblai de-a bușilea cînd te-am luat, iar acum, după ce te-am crescut, cînd țin la tine ca la ochii din cap, poftim!” — urmă el a cugeta pentru sine, vorbind uneori cu glas șoptit și cald, îndurerat, ca și cînd Dudașa ar fi fost de față și i-ar fi ascultat.

Nevastă-sa, Olga, întorcîndu-se după vreo două ore, îl găsi abătut. Intră în cameră și observînd ceva ciudat la el, uitîndu-se la mîncarea de pe masă de care nu se atinsese nimeni și privind-l lung, grijulie și speriată, întrebă:

— Dudașa unde-i?

— De unde să știu eu?

Olga se alarmă, făcu ochii mari, dar Victor o rugă să se liniștească, iar mai apoi, nu fără destulă căznă și îndurerare, îi istorisi totul.

Se însera de-a binelea cînd pe sală se auzică pașii Dudașei. Ușa se deschise încet și mama lui Victor încetă parcă să mai bată.

— Unde-ai umblat pînă acum? — vorbi cu asprime Olga, în timp ce Dudașa, nedeprișă cu un asemenea ton, strigă cu răutate:

— Aha, m-a pîrit dumnealui? El crede că eu nu știu că m-a tătucul meu!

Privirea lui Victor își piindu strălucirea, glasul i se înouă, simți un nod uscat în gît, dar în aceeași clipă Olga se năpusti spre fetița și o plesni cu dosul palmei peste gură.

— Taci!
— Olga — țipă deodată Victor, repezindu-se în fața soției. — Să nu dai în fetiță. Nu-ți permit.

— Bine — conveni Olga și se uită apoi la Dudașa. — Nu-i adevăratul tătuc! — întregi ea și-l dădu pe Victor la o parte. — Dar ia vino tu dincolo cu mine.

— Nu! — se opuse Victor. — N-ai s-o bați. Nu-ți îngădui.

— Bine, n-am s-o bat, dar lasă-mă singură cu dînsa. Înțelege-mă Victor, trebuie să mă lași!

Victor se supuse și ieși oftînd.

Peste puțin, cînd zgomotul pașilor lui se stînsese, Olga, rămasă numai cu Dudașa, murmură:

— Cum de n-ai rușine să vorbești astfel?

Dudașa ședea ghemuită în colțul de lingă bufet, cu ochii plecați, plînsă.

— Vino-ncoace! — grăi duios maică-sa. — Stai aici, în brațe la mama și ascultă.

— În odaie se statornici liniște. Nu se auzeau decît vorbele Olgei.

— De mult voiam să-ți mărturisesc. Ascultă? se deslușea povestirea ei. Cînd a murit tătucul tîu, în august 1944, erai o maimuțică, umblai în patru lăbuțe. Umblai printre ruinele căsuței noastre bombardate de naști și gîngureai: „tata-tata”.

Tătucul tîu însă nu mai era: murise cu vreo două zile înainte. Căzuse cu arma în mînă, alături de alți muncitori, comunisti ilegaliști, luptînd cu gîrzile patriotice împotriva

fasciștilor! Nici nu știu cine și unde l-a îngropat. Mi-a fost cu neputință să aflu. Bombele au căzut și peste casa noastră. A fost un iad, nici nu mi-am dat seama cum s-a întimplat! Cînd mi-am recăpătat cunoștința, eram într-un spital, rănită. Pe tine, te culsesese din moloz un vecin de-al nostru! Bombardamentul din dimineața aceea îi ucisese și lui soția și singura fetiță! Cînd am venit de la spital, te-am găsit în brațele lui: îl stringeai cu minuțele de gît și-i spuneai „tată”. Hăt după aceea, tîrziu, la vreun an și ceva, ne-am căsătorit. Trebuia, era mai bine așa; tu m-ai măritat! Tu i-ai spus „tată”, el te-a salvat, el te-a crescut, — urmă suspinînd Olga. — S-a purtat cu tine ca un adevărat tată!

Deodată, Olga se opri: pe fața fetiței se prelingeau șiruri mari de lacrimi.

— N-am știut — îngîna Dudașa, lipindu-se de pieptul Olgei — n-am știut asta, mămico!

— Iată cam cum a fost, fetița mea — urmă suspinînd Olga. — Acum ești pionieră, ești mare și trebuie să înțelegi cum a fost, de ce s-a întimplat așa... de ce „el” ți-e ca și-un tată adevărat: ți-o spune mama ta și trebuie să mă crezi!

— Dar tătucul, mămico — se necăji cu ochii inecați în plîns Dudașa — tătucul oare o să mă ierte pentru că l-am jicnit?

— Are să te ierte, copila mea, du-te și-l caută! Roagă-l să poftască la masă; n-am mîncat nimic astăzi nici unul dintr-e noi!

Dudașa se smulse din îmbrățișarea mamei sale și ieșind grabnic afară, porni să strige în noapte:

— Tătuculee! Tătucule!

CÎNTUL, fluieraș de fag, zi-i PARTIDULUI MEU DRAG

Brădișor înrămurat

Brădișor înrămurat,
Cîtă jale am îndurat
N-o fost Dunăre s-a miie,
S-o miie să nu rîmie,
Numai jale și bănat,
Numai plîns și oftat.

Și o-am îngropat în glie
Cîtu-i lumea să nu-nvie.
Ș-astăzi, brădișor rotat,
Bucurie o-am aflat,
O adus-o satului
Cuvîntul partidului.

D-apoi, brădișor frumos,
Dădurăm cu jalea jos

Auzit în Tg. Lăpuș, regiunea
Maramureș, de CHIRA VERA

Și ni-i gîndul luminat

Zi-i, fluiera de argint,
Că mi-i drag acum să cînt
Cînd mă duc pe la izvoare
Și văd turme de mioare.
Zi-i, tu fluiera de fag
Că mi-i drag cîntecul, drag
Să-l cînt cu brigăda mea
Cînd mă-nțorc de pe tarla.
Zi-i mai lute, zi-i cu foc
Fluierașule de soc,
Că ni-i plină inima
Și cămara, și masa,
Și ni-i gîndul luminat,
Pasul îmi e ușurat.

Cîntul, fluieraș de fag,
Zi-i partidului meu drag.

Auzit în comuna Hălăucești,
raionul Pașcani, de ANA PETRILA

Cîntul meu, partidului

Frunzuliță micșunea,
Bate vîntul cețina
Și-și apleacă virfu-n jos
Că e omul bucuros
Și-și apleacă crengile
S-o cuprindă binele,
Că din zare pină-n zare
Bucuria ni-este mare,
Că avem un frate-n lume
Îi Partidul al sîru nume —
Noi prin el avem tîrie
Și trăim în bucurie.

Mă-nțebă inima mea
Partidul cum l-aș cînta?
Eu Partidu-l cînt pe soare
C-a adus înseninare,
Și pe lună și pe stele
Că-nsori zilele mele,
Și-apoi, inimă, mi-l cînt
Și pe ploaie și pe vînt,
Că-s puternic pe pămînt.

Auzit în comuna Priboieni,
raionul Găești, de CONSTANTIN
MRCĂLABU

Azi în Dobrogea la noi

Frunză verde de trifoi,
Azi în Dobrogea la noi
Înfloresc gospodării
Cîte naibe sînt pe lîi
Stapa astăzi mult rodește,
Plugu-adînc o scormonește,
Plug adînc cu cinci brăzdare,
Și-avem parcuri de tractoare.
Dacă dau cu ochii roată
Să cuprind Dobrogea toată
Cum e azi îndestulată,
Cu de toate lucrăcată,
Și văd stapa cum rodește,
Inima în mine crește.
E de lucru unde vrei,
Daltă soastă e un roi.
Tîmna stuful cu combina
Cu tarpan* cu moșina.

Partidul ne-a învățat
Cum e traiul minunat,
Ne-a făcut săpîni pe soartă
Și spre bine lot se poartă.

* Tarpan — seceră de tăiat stuf.

Auzit în comuna Ada Ma-
rinescu, raionul Tulcea, de
NELU BAROANĂ

Codruțule, frățieare

Codruțule, frățieare,
Pune-ți strai de sărbătoare
Și cîntă cu grai duios
Traiul nostru luminos
Și spune pe inserate
Dnsore roadele bogate.

Despre holdele mănoase
Și zilele luminoase,
Că partidul nostru drag
Ne-a adus soarele n prag
Și ne-a dat povață bună
Să-mpletim muncii curună —
Și-azi pe-ogorele ntrărite
Trăim zile ferice.
Frunză verde-a firului
Mulțumim partidului,
Că ne-a îndrumat spre bine
Și trăim vremuri senine
Și muncim cu voioșie
În marea gospodărie

Auzit în satul Goleștii-Badi
comuna Topoloveni, regiunea
Argeș, de GEORGE BREAZU

Bucură-te țară dragă

Bucură-te țară dragă
Că s-a dus vremea beteagă,
Colb-n fundul veacului
Și-amu-i vremea cîntului,
Măruș roșu legănat,
Mindru-i viersul peste sat,
Peste sat, peste oraș,
Și inima-i ceteraș,
Partidul, soare de mai,
Ne-o chemat la neted plai
Unde-i viața-mbelșugată
De bucurii infășată.
Țară, țară, loc frumos,
Te uită pe vreme-n jos —
Aveai ochi de lacrimi grei
Și feciorii în tranșei.
Amu feciorii-s cu tine,
Plumbul calea nu le ține;
Jelii loc nimeni nu-i lasă

C-omu viața ni-i frumoasă
Partidul pe toți ne-o scos
La drum mindru, luminos.

Auzit în comuna Giulești, ra-
ionul Sighet, regiunea Maramu-
reș, de ION SOCOL

Inima-i voioasă!

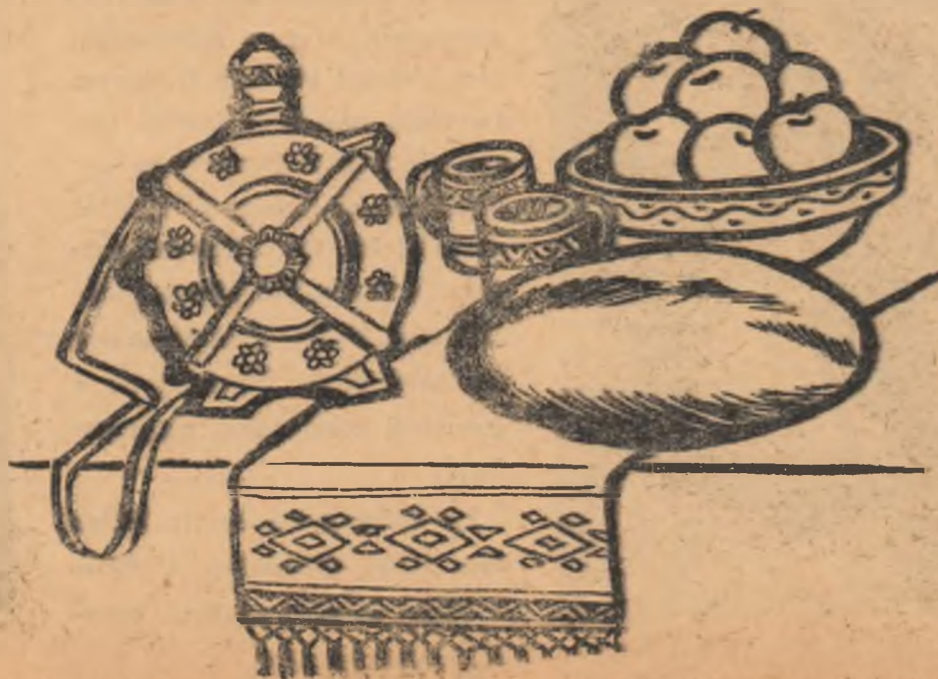
Frunză de alun,
Traiul azi ni-i bun —
Pe-nfrățit pămînt
Holde mindre sint.
Cit ai să colinzi
Stele ard sub grinzii
Și-n tot locul vezi
Tinere livezi.

Piinea stă pe masă,
Inima-i voioasă —
Cîntă omul, cîntă
Gîndul și-l cuvîntă.
Siova mi-l învăță
Calea dreaptă-n viață,

Cea de hîmnicie
Și de bucurie.

Tot mai sus, mai sus! —
Partidul ne-a spus,
Și cuvîntul lui
Dă puteri oricui.
Partidul iubit
Viața ne-a-nsorit —
Numai el ne-a dat,
Cite am visat.

Auzit în comuna Valea Tean-
cului, raionul Buzău, de ION
SOCOL

Trandafir roșu bogat

Foaie verde în cicoare,
Cît e Moldova de mare
Mindru trandafir răsare;
Trandafir roșu-nlocat,
De comunist semănat.
Crengile unde-si apleacă,
Negurile nopții pleacă —
Din a lui floare răsare
Soare nou peste ogore.
Trandafir roșu-nlocat,
Cum nu s-a mai pomenit
Intră pe ferestre-n casă
Peste tot raza si-o lasă.
Rădăcina-i la Bicaz.
La centrala dintre brazi.
Și iar verde matostat
Trandafirule bogat.
Ar pe luncă și mi-e drag
Sub lăstarul tău să trag;
Ar și semăn în ovăz
Și mi-e drag să mi te văz;
Cînd prăsim la vîntuși.
Tu lasi floarea peste noi.
Vai, ce noapte-a fost odată
Amu toată-i spulberată.
Vai, ce negur' ne-or păscut,
Amu e cum noi am vrut.
O făcut partidul soare
Avem zi și pe-nooptare

Auzit în comuna Darna Cin-
drenilor, raionul Vatra Dornei,
regiunea Suceava, de ION
SOCOL

Strigături

Trandafir imbobocit,
Partidul nostru iubit
Făcu țara mindră floare
Cu belsug și bunăstare.

★

Foicică de mușcată,
Țara mea e luminată
De lumina soarelui
Soarelui — Partidului.

★

Floicică de pe plai,
Partidu-i soare de mai
Ce pune lumina lui
În tolosul omului.

★

Frunză verde iasomie,
Dragă mi-i viața, bădile,
Că mă duc la semănat
Pe ogorul fără hal.

Auzite în comuna Oteșani, ra-
ionul Horezu, regiunea Argeș,
de NICOLAE MIRON

Comunist

Poate în chiar clipele acestea, comunistul Ilie Crăciun își răsfoiește nedespărțitui carnet de însemnări. Cînd îl deschide, de regulă, se oprește mai întii asupra acelor propuneri care cer negreșită rezolvare. Nu uită apoi să caute răspuns la întrebările puse de oameni și notate cu grijă. Îl interesează fiecă amănunt. Ilie Crăciun a crescut treptat o dată cu colectivă. Toți au crescut așa, zi de zi, an de an. Conduce o gospodărie colectivă a cărei suprafață de teren, numai arabil, se întinde pe mai mult de 4.600 hectare, adică tot satul. Are de multe milioane. Fie chiar numai acest amănunt și tot ar fi destul pentru a înțelege răspunderea ce-i stă pe umeri.

nic, s-au p
Ca întot
de partid
in ajutor.
mași să in
tifice pent
ovin, să
mai grabn
însămînță

gosp
„8

rial biolo
Ni s-a ar
numai de
dit". Poft

Cu 10 ani în urmă erau doar 38 de familii cu 162 hectare de pămînt. Inaugurarea colectivei s-a făcut pe la începutul lui aprilie. O lună mai târziu avea să se sărbătorească cea de a 30-a aniversare a înființării partidului. Colectiviștii s-au sfătuit îndelung asupra numelui gospodăriei și au hotărît să-i spună „8 Mai”, punînd în acest nume toate simțămintele lor de dragoste și recunoștință față de partid. De curînd au sărbătorit un deceniu de activitate. Și carnetul președintelui cuprinde multe fapte care fac istoria acestor 10 ani. Asupra lor se oprește adeseori.

La început n-au avut în bătătură decît vreo 14 bovine și vreo 300 de oi. Acum dispun de peste 5.300 capete de animale. În 1951 gospodăria nu avea nici vaci, nici porci. După 10 ani pot fi numărate 241 de vaci și peste 1.400 de porci.

Cei din Săveni spun azi, cu justificată mîndrie, că schimbările petrecute în ultimii ani în sat nu-și găsesc ușor asemănare. Și cînd o spun, nu uită să vorbească de cei care le-au fost ceas de ceas, zi de zi, pildă de înțelepciune, curaj și abnegație, cei care formează organizația de partid, comuniștii. De numele lor este legată acțiunea de îmblizire a nisipurilor semizburătoare, pe care au plantat zeci de hectare cu vie, poate cea mai frumoasă vie din împrejurimi. În adunarea de partid s-a hotărît construirea unui complex care cuprinde azi 40 de clădiri traince. Dezvoltarea zootehniei, plantarea livezii, folosirea științei în cultura mare, după indicațiile inginerului agronom Dumitru Bogza. Toate, dar cîte nu sînt rezultatul activității multilaterale a nucleului de comuniști din Săveni!

la realiză
explică fă
cei 8 sea
partin a
Mai întii
trecearea
mează o
ordin zoo
după felu
dește re
răbdătoar
turale p
„Prin îns
lătură
oilor, sc
sterpe și
litate. În

Șlefuirea de la spancă la merinos

Colectiviștii din Săveni au rezolvat o problemă despre care la vremea începutului s-a vorbit mult și cu îndoielă. „Lucrurile, povestește comunistul Ion D. Toader, brigadier zooteh-

În vizită la Muzeul Doftan

40 DE ANI DE LUPTĂ, JERTFE ȘI VICTORII

Se împlinesc 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România.

40 de ani de viață și luptă a Partidului.

40 de ani de jertfe și victorii!

Există în lume o forță care nu poate fi oprită de nimeni, care învinge orice opreliști: adevărul. Iar Partidul lui Lenin, Partidul comuniștilor întru-chipează adevărul. Adevărul despre viață, despre societate, despre lume.

„Adevărul e credința omului liber” — spune Maxim Gorki. Iar împotriva sclaviei nimeni nu a luptat mai ferm decît Partidul clasei muncitoare. Revoluția înlăptuită sub conducerea sa — revoluția socialistă — este singura care nu schimbă o clasă exploatoare cu alta, ci lichidează exploatarea pe vecie.

Forța de neînfrînt a Partidului stă în leqătura sa strînsă cu poporul. Politica Partidului corespunde întru totul intereselor vitale ale poporului muncitor. De aceea, oamenii muncii au sprijinit întotdeauna politica Partidului. În inimile lor, chemările Partidului au trezit întotdeauna un ecou puternic, iar jertfele atîtor neuitați eroi comuniști — care și-au dat viața pentru binele poporului — au însuflit la luptă masele tot mai largi.

În anii negri dinaintea și din timpul celui de al doilea război mondial, mișcarea revoluționară antifascistă s-a bizuit pe lupta întregului nostru popor mobilizat de comuniști. Lozinca „Traiască Frontul popular antifascist!” flutura pe buzele tuturor oamenilor muncii.

În martie 1945, soarta bătăliei pentru putere au hotărît-o masele largi populare, de la orașe și sate, conduse de Partid. Lozinca „Jos Rădescu!” a devenit atunci o lozincă generală.

Pastrate cu grijă și dragoste, reunite în muzee, documentele ce vorbesc despre lupta Partidului întregesc o frescă grandioasă. Doftana, Muzeul de Istorie a Partidului sînt astăzi lăcașuri pe care le vizităm cu pioșenie și mîndrie. Gestul temerar al utecistului Vasile Roaită, neînfricarea în fața morții a eroilor comuniști de la Ribnița, lupta neînchipuit de grea a deținutilor politici de la Doftana, toate acestea ne fac mai puternici și ne inspiră hotărîre în lupta noastră actuală.

Caldă recunoștință pentru jertfele trecute ale celor mai buni fii ai poporului nostru — comuniștii — ne-o manifestăm prin avîntul cu care traducem în viață mărățele sarcini trasate de Partid. Desăvîrșim socialismul, ne făurim o viață tot mai fericită, iar fericirea noastră o datorăm Partidului. Invățătura sa, Hotărîrile sale ne sînt far călăuzitor. Partidul ne e dascăl și conducător, ne e părinte.

La aniversarea sa, îi închinăm toată dragostea și recunoștința noastră, întreg avîntul nostru creator.

„Manifestație muncitorească antifascistă”
Linogravură de M. GION

„Februarie 1945”

Linogravură de GH. IVANCENCO

PROMOTORI ai NOULUI

și ani în urmă. Fătărețul raional venea din nou a eram îndrute noi, știința sectorului prinorizare cit folosind metoda la oi, cu mate-

din colectivă Săveni

beci de Palas. că vom avea ptele au dove- să ia aminte

ra modului cum s-au executat lucrările la vie

n Săveni. Ți se atajele de către s- rat această ti, seama de oi. elului principal, la merinos. Ur- expunere de economic, care, povestită, dove- îndelungate și politice și cul- tura cadrelor. rtificială se în- îmbolnăvire a numărul de oi centul de nata- număr de 1.640

de oi, 78 au rămas sterpe. Fătări duble vreo 6. În 1960, prin însămin- țarea artificială a 1.830 de oi, numă- rul celor sterpe a scăzut la mai puțin de jumătate, iar al celor cu fătări duble s-a ridicat la 124, spre uimirea multor neîncredători. Anul acesta rezultatele sînt și mai bune. Procentul de oi sterpe a ajuns la 1 la sută, iar numărul de fătări duble a crescut. Și anume — zice comunistul Ion D. Toader — nu mai hrănim de-a surda 170 de berbeci. Ne ajung 7. În locul celorlalți ținem oi care produc. Asta însemnează un alt ciștișig".

Toate acestea le spune cu simplitate, dar și cu aerul de cunoscător și pasionat căutător a ceea ce este nou, înaintat. Și poate chiar această pasiune l-a făcut pe tânărul inginer zootehnist, tovarășul Vasile Iordache, să spună: „M-am legat de gospodărie și de membrii ei, pentru price- perea, hărnicia și zelul pe care-l pun

spune azi Dumitru Ghica, vorbind despre priceperea zidarilor Grigore C. Bogdan și Dumitru M. Minea, a tâmplarului Vasileoiu și a lui Vasile Dumitrache de la dulgherie. Împreună cu ceilalți, aceștia au răsturnat multe calcule de cheltuieli și le-au răsturnat în folosul ouștei, făcînd să se împlinească cuvîntul organizației de partid. Abia după ce află acestea și altele, îți dai seama de ce secretarul de partid, tovarășul Moise St. Moise, insistă să se vorbească negreșit despre constructori.

Sînt rentabile păsările?

Oricît s-ar părea de ciudat, unii dintre colectivîști credeau că munca la păsări e ușoară și nu cere cîneștie ce bătaie de cap. „Le dai grăunțe, le pui ceva apă și gata“. Iar cite unul mai bun de glumă, spunea: „Iar seara, unde mai pui că te culci o dată cu găinile“.

Din ziua în care au fost numiți la ferma de păsări, Nicolae Anganu împreună cu soția sa, au văzut că nu-i chiar așa de ușor. La început găinile se îmbolnăveau, multe din ele mureau, iar altele dădeau o producție mică de ouă. Ce era de făcut? Răspunsul la această întrebare l-a aflat Anganu din cărți și broșuri.

— De cite ori se ducea Nicolae la oraș după cumpărături, spune soția sa, se întorcea acasă cu cite o carte, două... Ba, se mai ducea și la bibliotecă pentru a împrumuta. Pînă seara tîrziu citește și se inflăcărează ca un școlar cînd dă de o metodă nouă.

O mare parte din succesele obținute la ferma de păsări i se pot atribui comunistului Nicolae Anganu. Brigadierul zootehnist, Ion D. Toader, își vorbește de dragostea și pasiunea lui în muncă.

— Munca lui la incubator are ceva din gingășia grădinarului care îngrijește florile. El trebuie să controleze cu multă atenție temperatura, să vegheze cu grijă întreg procesul de incubație, pînă cînd apar bulgărașii de aur care vor spori numărul păsărilor și totodată averea noastră.

Oricărui vizitator Nicolae Anganu îi arată cu mîndrie incubatoarele cumpărate și nu uită să pomenească și de noul incubator cu o capacitate de 2.400 ouă, la care lucrează în prezent brigada de construcții. În total sînt șapte incubatoarele. Anul acesta, sub supravegherea atentă a lui Anganu s-au scos în două serii 5.057 pui.

Despre priceperea și îndemînarea lui Anganu vorbesc nu numai colectivîștii din Săveni, ci și din Sudiți, Lăcusteni și Platonești. Colectivîștii din gospodăriile vecine au venit aici, la Săveni, la o adevărată „specializare“, iar pe Nicolae Anganu, care le-a dat explicații amănunțite despre scoaterea puilor în incubator, l-au denumit „profesorul nostru“.

Ferma de păsări a gospodăriei colective are 2.800 de găini din rasa Rhode-Island. Pînă a ajunge la acest număr de păsări, colectivîștilor nu le-a fost de loc ușor.

— La început, povestește brigadierul zootehnist, erau colectivîști care susțineau: „Ce ne trebuie nouă păsări. O să fie mai mare daraua decît ocaua“. Într-un cuvînt, că n-ar fi rentabile. Împreună cu organizația de partid, ne-am orientat asupra îndrumării îndeaproape a îngrijitorilor din cadrul acestei ferme. În felul acesta, le-am arătat că la ferma de păsări, ca și la celelalte ferme de animale, trebuie respectat cu strictețe programul zilnic de hrănire. Rația zilnică se compune din amestec de concentrate (pînă la 100 grame) și masă verde. Chiar în jurul fermei am însămințat o suprafață de 20 hectare cu lucernă masă verde. Pe timpul iernii furajul de bază îl constituie porumbul siloz.

La sfîrșitul anului trecut, cînd s-a făcut calculul venitului de la fermă, s-a văzut că jumătate din venit rămîne ciștișig curat în gospodărie. Pînă și cei mai îndrîjiți împotriva

La bibliotecă

creșterii păsărilor și-au dat seama că dacă ele sînt hrănite și îngrijite așa cum se cuvine sînt deosebit de rentabile. Exemple? Zilnic se valorifică cite 1.300 — 1.400 ouă. De la începutul lunii ianuarie și pînă la sfîrșitul lunii martie s-a obținut o producție de peste 75.000 ouă.

Faptul că pentru anul acesta colectivîștii din Săveni și-au propus să ajungă la 17.000 păsări, e cel mai bun răspuns dat întrebării: „Dacă creșterea păsărilor e rentabilă“.

Sens nou timpului liber

Din sala cîminului cultural răzbat eplauze, furtunoase. Un singur om aflat la masa prezidiului nu aplaudă. E comunistul Gheorghe Stroe, fruntaș în muncă, sărbătorit de colectivîști la cîminul cultural. I s-a cerut să vorbească despre metodele folosite de brigada lui la munca timpului. Și dacă cineva i-ar fi propus atunci să

tural, ridicat și infrumusețat de mîinile colectivîștilor, găsești în fiecare zi cite un program. Timpul liber al omului capătă un sens nou. Interesul, setea de a cunoaște cit mai mult din toate domeniile de activitate, programele bogate în conținut și variate fac ca de fiecare dată sala cîminului să devină năncăpătoare. Conferințele, fie cu caracter științific, agricol, medico-sanitar își capătă tot mai mulți adepți.

În sala de lectură poate fi văzut un frumos și interesant panou cu titlul: „Pentru ce luptă gospodăria noastră colectivă“. În fața lui se strînge mulțime de colectivîști și încep comentariile: cit va fi fondul de bază, venitul, cite animale va avea gospodăria colectivă la sfîrșitul anului și ce recolte vor fi obținute. Și de fiecare dată se va găsi cineva care va spune „le vom depăși și pe acestea“. O spune cu siguranța omului care prin acțiunea de culturalizare a învățat ce și cum trebuie să facă pentru a învinge stihilele naturii.

8.000 de volume citite într-un an, 12 programe prezentate de brigada artistică de agitație numai în 4 luni, 21 de conferințe cu caracter agricol și economic, citeva piese prezentate de cele două echipe de teatru și multe alte manifestări culturale, pe circumscripții electorale, dovedesc bogata, variată și veșnic proaspătă activitate culturală ce se duce la Săveni.

La ordinea de zi, contractările

În iarnă adunarea generală a luat o hotărîre importantă: „Să se vîndă statului pe bază de contract tot surplusul de produse“. Nu este prima hotărîre de acest fel. Și totuși în ea află profunda transformare ce s-a produs în modul cum chibzuiesc și acționează colectivîștii. Punînd în dezbatere problema contractărilor, ei s-au gîndit mai presus de toate celelalte la modul cum au fost sprijiniți neîncetat de muncitorimea de la orașe, începînd cu dreapta așezare a lucrurilor privind pămîntul altădată stăpînit de pacostea satului, moșierul Aurel Pană. S-a împlinit, și mărturie le este viața fericită de azi, cuvîntul partidului despre forța cea mare a muncii în comun cu mijloace înaintate. Au hotărît ceea ce le-au dictat inimile pline de recunoștință și dragoste: să mărească cantitățile de produse contractate. La grîu 100 de vagoane, la porumb, de asemenea. Peste 240 de vagoane numai la cinci culturi. De aici, din plin Bărăgan, unde altădată prea puțin însemna creșterea animalelor, vor porni spre orașe 176.000 litri de lapte de vacă și de oaie, 5.100 kg. lînă, 800 cap te porci îngrășați, 5.000 de păsări, 600 de miei, 70 viței, 12 boi și 500 kg. miere de albine. Numai sectorul zootehnist va livra produse pe bază de contract în valoare de 1.370.000 lei. Venitul total al gospodăriei se va ridica în acest an la 6.500.000 lei.

Acum, la aniversarea a 40 de ani de la înființarea partidului, membrii gospodăriei colective „8 Mai“ din Săveni, raionul Fetești, se întorc cu gîndul la anii cînd comunistii le-au arătat: „Colectiva-i drumul către belșug“ și pornind de la acest adevăr verificat de ei, pornesc mai departe către noi realizări.

CL. MUNTEANU
și M. CHIRCOLESCU

Se execută ultimele lucrări de finisaj la o nouă clădire

aleagă între a prăși manual două hectare sau să vorbească, cu siguranță ar fi ales prima. A vorbit, dar n-a fost ușor. Acum e ocupat cu ștergerea nădușelii de pe față și nu poate răspunde la aplauze. Pe scenă au apărut echipele artistice ale cîminului. „În cîntecul sărbătoritului se va prezenta un program artistic“, anunță tovarășul Octavian Ivănescu, directorul cîminului. E greu de spus ce a simțit în acea zi brigadierul Stroe.

Acesta nu este singurul spectacol de acest gen. La cîminul cultural din Săveni au mai fost sărbătoriți și alți fruntași. Inițiativa are un dublu succes. Se extind și pe această cale cele mai bune metode de muncă și se dă cîntecul convenit celor care le-au aplicat cu folos. Aici, în cîminul cul-

TALENTE DOBROGENE

Al VI-lea Concurs
al formațiilor
artistice de amatori

„Partidul meu iubit, mindria
mea,
Te cînt părinte drag din toată
inimă“.

Aceste versuri dintr-un cîntec închinat partidului, frecvent în repertoriul multor coruri de pe plaiurile dobrogene, caracterizează cât se poate de bine conținutul și atmosfera în care s-a desfășurat ultima etapă a fazei regionale a celui de al VI-lea concurs din regiunea Dobrogea.

Zile în șir, pe una din scenele Teatrului de Stat din Constanța au răsunat cîntece, s-au prezentat spectacole ale brigăzilor artistice în care artiștii amatori, muncitori și țărani colectiviști, au rostit cu fierbinte dragoste cuvîntul Partid, au slăvit din toată inima stegarul lor încercat, sub a cărui înțeleaptă conducere au obținut atîtea victorii și și-au construit o viață liberă și îmbelșugată.

În aplauzele și entuziasmul sutelor și sutelor de spectatori prezenți la această fază a concursului, artiștii amatori din orașul Constanța, din raioanele Hirșova și Adamclisi au înfățișat în programele lor viața nouă, deosebitele realizări obținute sub conducerea partidului, hotărîrea lor de a munci cu forțe sporite pentru îndeplinirea Directivelor celui de-al III-lea Congres al partidului. Însăși titlurile programelor prezentate de brigăzile artistice arată cu prisosință acest lucru: „Partidului să-i mulțumim“ (brigada artistică din comuna Horia), „Partidul ne-a făurit viața nouă“ (brigada Casei raionale de cultură Hirșova), „Pentru belșug și bunăstare“ (brigada G.A.C. Stupina), „Arăm peste hat“ (brigada artistică a S.M.T. din Ostrov) etc.

Spectacolele brigăzilor artistice au impresionat prin conținutul lor bogat, inspirat din viața nouă a zilelor noastre, prin ideile și procedeele originale de regie, prin ținuta lor artistică. Ele au adus pe scenă mindria și bucuria realizărilor, aspecte majore din lupta însuflețită pentru creșterea productivității și a calității produselor, din munca depusă pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriilor agricole colective etc. Majoritatea brigăzilor au scos în evidență marile succese dobîndite sub conducerea partidului, viața liberă și îmbelșugată în comparație cu viața plină de mizerie, de împilare din timpul regimului burghezo-moșieresc. Brigada artistică a Întreprinderii Regionale de Electricitate Dobrogea și-a început programul intitulat: „Întuneric și lumină“ cu o comparație a vieții triste din trecut, cu viața luminoasă de azi a Dobrogei. Pe scenă e întuneric. E sugerată Dobrogea veche, Dobrogea suferințelor și umilințelor din timpul regimului bur-

Corul căminului cultural din Ostrov interpretează cîntecul „Părinte drag, partid“ de Gh. Bazovici

ghezo-moșieresc. Cineva recită cu amărăciune-n glas:

„Frunză frunzuleană
Doină dobrogeană

Doină dobrogeană
Lacrimă pe geană.

Posta-i Dobroge săracă
Mărăcini și piatră seacă

Vînt turbat cu nori de praf
Și domni nesătui de jaf“.

Scena se luminează brusc. Pe două șiruri diagonale, brigada încadrează acum harta Dobrogei și înfățișează succesele obținute în electrificarea regiunii. În timp ce se cîntă și se rostesc dialoguri, pe hartă se aprind becuri care marchează localitățile electrificate în anii regimului democrat-popular. Brigada sugerează printr-un grafic creșterea puterii electrice a regiunii. Prin versuri, dialoguri și cîntece frumos interpretate, sînt redat aspecte din lupta entuziastă a oamenilor muncii din această întreprindere pentru realizarea sarcinilor puse în fața lor de partid.

„Partidului să-i mulțumim“ se intitulează programul prezentat de brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Horia. Brigada cîntă bucuria și bunăstarea colectiviștilor. „La noi în gospodărie, munca e o bucurie“ — revine ca un refren, în timp ce se înfățișează succesele obținute în ridicarea producției la hectar, în dezvoltarea sectorului zootehnic, în lupta pentru realizarea sarcinilor puse de Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului.

Cu mult elan și pasiune interpretează brigada artistică a gospodă-

Colectivista Natalia Uzun din Băneasa interpretează cîntece dobrogene

riei agricole colective „Filimon Sîrbu“ din Constanța. Programul „O plimbare muzicală“ ne poartă prin gospodărie, înfățișîndu-ne realizări însemnate și belșugul colectiviștilor. Brigada raportează succesele și angajamentele îndeplinite în cinstea glorioasei aniversări a partidului.

Brigada artistică a căminului cultural din comuna Ion Corvin a impresionat printr-o montare frumoasă și sugestivă. Intrări și așezări originale în grupe de cîte doi băieți

și o fată, prezentarea frumoaselor realizări în dezvoltarea și consolidarea gospodăriei, în cadrul unei reușite șezători, au asigurat întregului spectacol o înaltă ținută artistică.

A plăcut spectatorilor și brigada S.M.T. din Ostrov, formată din tractoriști și mecanici. Cu toate că s-a excelat printr-o interpretare deosebită, brigada a avut totuși un text interesant, bine lucrat, care a redat aspecte din viața și munca S.M.T.-ului. Un umor plăcut, o satiră care îndreaptă, pasiunea și perseverența interpreților — ei însuși autori ai textului — sînt calități ce merită a fi subliniate.

Desfășurarea programelor prezentate de brigăzile artistice a arătat o creștere a maturității, a nivelului artistic al acestor formații din regiunea Dobrogea. Ele au dovedit încă o dată marile posibilități pe care le au brigăzile artistice în oglindirea problemelor actuale, eficiența activității desfășurate de ele.

La această fază a concursului s-au remarcat și cîteva echipe de dansuri, solisti vocali și instrumentali. Printre bunele echipe de dansuri se află și cea a căminului cultural din Coslugea, care s-a evidențiat prin omogenitatea și ritmica cu care au interpretat „Suita dobrogeană“. Echipa de dansuri din comuna Negrești, formată din 26 persoane, a prezentat cu măiestrie o suită de dansuri locale. Cu multă gingașie a executat un dans tătaresc echipa fabricii „Munca“ din Constanța. Formația de dansuri a complexului C.F.R. a prezentat un dans cu temă: „Colhoznicii în vizită la gospodăria colectivă din Comana“.

Dintre solisti s-au evidențiat prin voce și talent interpretativ Ioana Radu de la Sindicatul învățămintului, colectivista Cazan Eleonora din satul Adîncata și Hamid Mușamer de la Șantierul naval Constanța.

Cel de al VI-lea Concurs al artiștilor amatori a vădit și în regiunea Dobrogea o creștere simțitoare a numărului formațiilor artistice. Față de 670 echipe artistice cu 11.600 membri participanți la concursul anterior, în acest concurs numărul interpreților s-a ridicat la 19.000, cel al echipelor fiind de 780. Un calcul aproximativ arată că împreună cu cele 254 echipe de teatru, în regiunea Dobrogea revin în medie la fiecare cămin cultural trei formații artistice. Concursul a scos în evidență o mai bună orientare a repertoriului echipelor artistice, o mai susținută activitate în sprijinul îndeplinirii sarcinilor economice și politice actuale, o creștere generală a nivelului artistic de interpretare. Toate aceste succese consolidate și dezvoltate vor duce la o și mai mare eficiență a activității artistice de amatori din regiunea Dobrogea.

R. IARA!

Echipa de jocuri din satul Coslugea

Steagul victoriei înălțat deasupra Reichstagului de către ostașii glorioasei Armate Sovietice

9 Mai — ziua victoriei și a independenței

Pentru poporul român, 9 Mai înscrie în calendar o dublă sărbătoare — Ziua Victoriei și a Independenței.

La 9 Mai 1945, eroicii ostași sovietici au făcut să fluture drapelul purpuriu al Uniunii Sovietice deasupra Reichstagului, pecetluind înfringerea fascismului în propriul lui birlog. Capitulara necondiționată a Germaniei hitleriste — în urma istoricelor victorii ale Armatei Sovietice — devenise fapt împlinit.

La 9 Mai 1877, deci acum 84 de ani, s-a proclamat independența de stat a României, dominația otomană asupra țării noastre fiind pe veci înlăturată.

Ne sînt scumpe aceste două memorabile date, întipărite cu slove de foc în inimile noastre: ele glăsuiesc despre o veche și minunată frăție de arme. Diviziile de dorobanți au luptat vitejește la 1877 alături de diviziile ruse. Fără ajutorul poporului rus, România n-ar fi dobîndit neatinerea față de suzeranitatea turcă. La Nicopole, Grivița și Plevna, pămășul român a singurat în același tranșeu cu țaranul rus. Cei mai buni, mai încercați și mai generoși fii ai popoarelor rus și român — truiditori în haină estăsească — au înscris atunci cu singele lor pagini de eroism legendar.

Greul războiului a fost dus de masele populare, în timp ce burghezo-moșierimea patriotardă se îndeletnicea cu specula, cu acapărarea de bunuri rechiziționate de la săraci și cu fraudele în aprovizionarea și echiparea armatei.

Poporul nostru îi slăvește și îi va slăvi întotdeauna pe eroii ruși și romini de la 1877. Peste decenii, strănepoții acestor eroi aveau să cimenteze frăția lor de arme pe frontul antihitlerist, lăsînd viitorului cea mai luminoasă pagină din istoria țării noastre.

Ofensiva nimicitoare dezlănțită asupra cotropitorilor de către Armatele Sovietice eliberatoare, precum și valul mișcării revoluționare ce se dezvoltă nemijlocit din lupta poporului nostru muncitor împotriva jugului fascist, au creat condiții prielnice pentru ieșirea României din războiul hitlerist. Dictatura militară-fascistă a fost răsturnată prin insurjecția armată de la 23 August 1944, organizată și condusă de Partidul Comunist Român. La chemarea partidului, armata română a întors armele împotriva hitleriștilor. Cu ajutorul popoarelor sovietice, România a dobîndit în August 1944 adevărata și deplină independență națională.

Luptînd cot la cot cu ostașii sovietici, bucurîndu-se de sprijinul întregului nostru popor mobilizat de chemarea partidului: „Totul pentru front, totul pentru victorie!” — ostașii romini s-au acoperit de glorie pe cîmpiile Ardealului, în pusta ungară și în munții Cehoslovaciei. Iar la 9 Mai 1945, ostașii sovietici și romini se îmbrățișau pe marginea tranșelor, sărbătorînd ziua victoriei asupra fascismului.

Poporul român, alături de popoarele frățești ale lagărului păcii și socialismului în frunte cu U.R.S.S., alături de toate forțele binelui și progresului din lume, aduce primos de cinstire sărbătoreștii 9 Mai — Ziua Victoriei și a Independenței.

Stelele

de E. DOLMAKOVSKI

Ce-a fost atunci, a fost înțiași dată l...
În legea ostăsească-i cunoscut:
Cînd nu s-a dat un ordin pe armată,
Nu se comandă salva de salut!

Și totuși noi, călcînd străvechea lege,
O salvă în văzduh am tras din plin l...
Tot ce vă spu, a fost, se înțelege,
Atunci, în primăvară, la Berlin.

Trăgeam în sus cu arme și pistoale,
Iar gloanțele, pe ceru-adeșpărtat,
De pe pămînt trimise cu urale,
În stele argintii s-au preschimbat.

De-atunci mereu, în nopțile-astelate,
Le vezi arzînd pe cerul necuprîns...
O salvă de salut, în Mai, pe toate,
Ca pe-un simbol al Păcii le-a aprîns!

Și de aceea stă la post ostașul
Cu arma strînsă-n mîna lui de fier,
Ca nu cumva să stingă azi vrăjmașul
Măcar o stea a Păcii, de pe cer!

În remințește de M. DJENTEMIROV

Salut poporului frate cehoslovac

La 9 Mai Cehoslovacia socialistă sărbătorește a 16-a aniversare a eliberării de sub jugul fascismului. La 9 mai 1945 glorioasele Armate Sovietice au dat lovitură decisivă mașinii de război hitleriste. Astfel, s-a sfîrșit cea mai întunecată filă din istoria Cehoslovaciei.

Această aniversare este și un prilej de omagiere a eroilor luptei pentru Eliberare — luptă la care, alături de ostași ai Armatei Sovietice alături de partizani cehi și slovaci, au participat și ostași romini. Dar singele acestor eroi nu a fost vărsat în zadar. Sub conducerea Partidului Comunist Cehoslovac au fost descătășate uriașele forțe creatoare ale poporului. Oamenii muncii, deveniți stăpîni în țara lor, au obținut în scurtul răsîmp de 16 ani răsunătoare succese. Economia Republicii Socialiste Cehoslovace cunoaște o dezvoltare impetuoasă

Încă de pe acum Cehoslovacia a întrecut multe state capitaliste în ceea ce privește nivelul dezvoltării industriale. În 1960 producția industrială a Cehoslovaciei a crescut cu 11,7 la sută în comparație cu cea din 1959 și cu 300 la sută față de cea din 1937. Iar în noul cincinal producția industrială va spori cu 56 la sută și producția agricolă cu 22—23 la sută. Colaborarea economică cu țările lagărului socialist, ajutorul tehnic multilateral în toate domeniile și colaborarea pe tărîm științific cu Uniunea Sovietică permit industriei cehoslovace să producă mașinile cele mai perfecționate.

Faptul că munca omului liber, descătășat de exploatare, a devenit o mîndrie și o datorie de onoare, se vedește și în entuziasmul cu care 34.414 brigăzi din industrie și 5.500 brigăzi din agricultură se întrec pentru înalțul titlu de „brigăzi ale muncii socialiste”

Succese însemnate a realizat poporul frate cehoslovac și în agricultură. Procesul de transformare socialistă a agriculturii a fost în linii mari terminat, relațiile de producție socialiste triumfînd astfel în întreaga economie națională.

Victoriile înscrise sub conducerea partidului comunist în acești 16 ani în patrimoniul istoriei Cehoslovaciei, sînt o garanție pentru desemnarea perspectivelor de viitor: construirea societății socialiste dezvoltate și crearea premizelor pentru trecerea la comunism.

Poporul român urmărește cu adîncă satisfacție și bucurie toate aceste succese ale poporului frate cehoslovac. De-a lungul istoriei între popoarele noastre s-a cimentat o strînsă prietenie. Iar după eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, în lupta comună pentru cauza nobilă a păcii și socialismului, colaborarea frățească — ilustrată și de recenta vizită a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste Cehoslovace — a devenit mai puternică decît ori-

cînd

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Socialiste Cehoslovace poporul nostru transmite poporului cehoslovac un cald salut urîndu-i noi succese în lupta pentru continua înflorire a patriei sale socialiste.

E. Kazanov și A. Orlovski: ELIBERAREA PRAGAI.

De la o SĂPTĂMINĂ la alta

IMPOTRIVA EXPERIENȚELOR CU ARMA NUCLEARĂ

Consiliul partizanilor păcii din Austria a adresat guvernului francez o scrisoare în care condamnă energetic experiențele cu bomba atomică efectuate de Franța la 25 aprilie 1961 și cere încetarea acestor experiențe. Continuarea de către Franța a acestor experiențe — se spune în scrisoare — poate constitui un imbold pentru reluarea cursei înarmărilor atomice și poate anihila eforturile îndreptate spre încetarea experiențelor cu arma nucleară.

STEVENSON ALARMAT DE EFECTELE POLITICII AGRESIVE A S.U.A.

Ziarul „Sunday Express” a anunțat că A. Stevenson a amenințat că va părăsi postul de șef al delegației S.U.A. la O.N.U., „în cazul unor operațiuni militare ulterioare împotriva Cubei”.

A. Watkins, corpondentul din New York al ziarului, scrie că Stevenson i-a dat de înțeles lui John Kennedy că el nu poate acționa la O.N.U. în sprijinul unei politici pe care o consideră drept o „agresiune”.

Această declarație, subliniază Watkins, nu a produs vreo impresie asupra lui Kennedy, deoarece el consideră că Stevenson „nu este indispensabil”.

CEARTA MARIONETELOR

După cum anunță agențiile de presă, contradicțiile dintre

marionetele congoleze, reunite la așa-zisa „conferință” de la Coquilhatville — centrul administrativ al provinciei Equatoriale — s-au agravat la maximum. Chombe a fost arestat. Recent clica de la Leopoldville condusă de Kasavubu a anunțat că „președintele” Kantangai, Chombe, va fi transferat la Leopoldville, unde i s-a fixat domiciliu forțat. Potrivit relatărilor agenției U.P.I., Bomboko „ministrul Afacerilor Externe”, în așa numitul guvern Ileo, l-a acuzat pe Chombe că „face obstrucție activității în comun” și „provoacă o criză în Congo”.

PENTAGONUL A SPRIJINIT PE REBELII DIN ALGERIA

După cum relatează corpondentul parizian al ziarului „Sunday Dispatch” ex-generalul Challe, căpetenia puciștilor din Algeria, a făcut în închisoare o declarație în care a recunoscut fățiș că sprijinul acordat de personalități influente din Pentagon (Ministerul de război al S.U.A. n.r.) a fost acela care a determinat hotărîrea sa de a începe rebeliunea antistatală din Algeria. Se afirmă de asemenea că generalii rebeli căpătaseră consimțămîntul tacit ca avioanele lor să fie lăsate să treacă prin linia de radar, controlată de americani. Corpondentul scrie că unele societăți americane și franceze interesate în petrolul din Sahara, au acordat și ele în secret, un sprijin organizatorilor puciului.

CREAREA UNEI „UNIUNI A STATELOR AFRICANE”

Recent, Ghana, Guinea și Republica Mali au hotărît crearea unei „Uniuni a statelor africane”. Șefii celor trei guverne, Kwame Nkrumah, Seku Ture și Modibo Keita, întruniți la Accra, au semnat o Chartă care urmează să fie ratificată de către parlamentele celor trei țări.

Charta prevede că orice alt stat african poate intra în această Uniune.

Bananele — una din principalele culturi din Guinea

SĂRBĂTORIREA ZILEI DE 1 MAI

În Piața Palatului R.P.R., pînă noaptea târziu s-au perindat pe scenă formații artistice. În chișeu: O echipă de dansatori executînd o învîrtită focoasă sub privirile admirative ale numeroșilor spectatori.

1 Mai. Simpla rostire a cuvîntului stîrnește de fiecare dată în inimi negrăit de frumoase ecouri. E una din cele mai iubite sărbători prin luminosul simbol pe care-l poartă. Generațiile pămîntului îl petrec de șapte decenii, dar el nu este nicăieri atît de frumos, de încărcat de bucurie ca aici, la noi, în Moscova marea, în Pekin, Varșovia, peste tot acolo unde poporul muncitor își ține soarta în mâini.

Orașul și oamenii s-au împodobit deopotrivă. Vremea a fost închisă dar miile de cetățeni care au inundat străzile piețele și parcurile purtau primăvara în priviri, molipsind cu exuberanța lor atît de cunoscută însă, natura înconjurătoare. S-au auzit din primele ceasuri ale dimineții mii de felicitări și ele aminteau de roadele muncii entuziaste a poporului nostru, de hotărîrea sa fermă de a păși înainte sub conducerea înțeleaptă a partidului, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, spre victoria deplină a socialismului.

La ora 10 posturile de radio și televiziune transmit cuvîntarea rostită cu prilejul zilei de 1 Mai de tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R. Ecranele televizoarelor și puternicele difuzoare de pe străzi strîng în jurul lor mii de oameni. Se trec în revistă succesele născute repurtate sub conducerea partidului clasei muncitoare, de la a cărei înființare se vor împlini peste cîteva zile patruzeci de ani.

Volumul producției globale industriale este în prezent cu aproape 18 la sută mai mare față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Este rezultatul traducerii în viață cu hotărîre și consecvență a politicii partidului de industrializare socialistă a țării.

Partidul și guvernul au înfăptuit o serie de măsuri îndreptate spre satisfacerea tot mai deplină a cerințelor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Ascultăm cu nemăsurată satisfacție că salariul real a crescut în primul an al șesenalului cu 11 la sută, că veniturile țărănimii realizate numai din vânzările de produse către stat, au fost de circa 9,5 miliarde lei, că în anul 1960 și în primele trei luni ale anului în curs au fost construite din fondurile statului și date în folosință peste 34.000 apartamente. Intrecerea socialistă în cinstea aniversării partidului, cu obiectivul ei principal, calitatea produselor, fructifică în cel mai înalt grad energia și spiritul creator al oamenilor muncii, asigurînd realizarea cu succes a

planurilor de dezvoltare economică și de ridicare neîncetată a nivelului de trai.

Cuvîntul de 1 Mai îndreaptă din nou gîndul miilor de oameni spre evenimentul epocal care marchează forța țării comunismului, avîntul fără precedent al științei și tehnicii sovietice puse în slujba păcii; pătrunderea omului în spațiul cosmic. Și omul acesta este om sovietic și comunist.

Increderea în triumful cauzei comunismului, e mai nestrămutată acum ca oricînd. Iată de ce primăvara aceasta, acest 1 Mai, sînt cele mai frumoase din istoria omenirii.

În piața Republicii, în Parcul de cultură și odihnă I. V. Stalin, s-au produs ca de obicei sute de artiști profesioniști și amatori, încîntînd cu maiestria lor miile de spectatori. Un mare număr de cetățeni au vizitat expoziția din parcul I. V. Stalin: „1 Mai în București—1890—1961“.

În acordurile orchestrei filarmonice de stat „George Enescu“, mulțimea s-a prins în horă. Nenumărate perechi au început dansul în marea piață a Republicii. Jocul, cîntul și veselia au dăinuit pînă noaptea târziu.

În țară

Peste 30.000 de hunedoreni, furnaliști, oțelari, laminatori și constructori au participat la sărbă-

torirea zilei de 1 Mai. Pe numeroase pancarte erau înscrise succesele lor în producție, rezultate în cinstea celei de-a 40-a aniversări a partidului și a zilei de 1 Mai. Ele grăiau din plin despre elanul și dirzenia oțelariilor, despre dragostea și devotamentul lor față de partidul sub călăuzirea căruia și-au făurit viața luminoasă de azi.

În coloana demonstrațiilor pășesc cu mîndrie oțelarii din brigada comunistului Mihai Tîrpescu care au realizat cel mai mic procent de rebuturi pe întreaga oțelărie, laminatorii care și-au întrecut angajamentul în cinstea aniversării partidului cu 2.700 tone laminate, constructorii care au ridicat aci agregate siderurgice moderne și, în numai cîțiva ani, o nouă Hunedoară, punînd la dispoziția oțelariilor peste 3.460 de apartamente.

Sirenele fabricilor, ale vaselor din port, au sunat solemn în zorii zilei. Pe nave a fost ridicat marele pavoz. Demonstrația oamenilor muncii din Constanța s-a desfășurat într-o atmosferă de entuziasm și voie bună.

Asistența a aplaudat frenetic pe muncitorii fabricii de ciment din Medgidia, pe cei de la fabrica de superfosfați din Năvodari, cunoscute în toată țara, pe muncitorii marinari, pe constructorii care au dat în folosință în acest an 141 apartamente, ca și pe cei care au făcut din

litoralul nostru o podoabă a Mării Negre.

La demonstrația oamenilor muncii din orașul Constanța au participat și mecanizatorii agricoli din regiune, muncitori la g.a.s. Ovidiu și Agigea, colectiviști din Palazu Mare, Viile Noi, Năvodari și din alte sate, care au dus faima primei regiuni colectivizate din țară.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai n-ar fi putut avea în Baia Mare un cadru mai potrivit ca Piața Victoriei. Aci, în răstimp de un an s-au construit blocuri cu peste 300 de apartamente, un hotel cu restaurant la parter, un bloc-turn, care alcătuiesc laolaltă centrul modern al bătrînului oraș maramureșean. Noile construcții înfrumusețează deopotrivă orașul și viața oamenilor. Aceștia sînt minerii de la Herjea — exploatare minieră fruntașă pe ramură — care trec acum prin fața tribunelor, sînt constructorii de utilaj minier, muncitori și tehnicieni de la uzinele „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ și din alte întreprinderi baimărene.

Coloanelor de demonstrații din fabricile și minele regiunii Maramureș le-au urmat acelea ale oamenilor muncii de la sate care au raportat terminarea lucrărilor agricole de primăvară în condiții agrotehnice mult superioare anilor trecuți.

Seste hotare

Că același dor ne leagă
Muncitori din lumea întreagă.

Moscova. Fericiți cei ce în ziua de 1 Mai au fost în marea Piață Roșie. Cu gîndul am fost cu toții acolo. Moscova a deschis cu 44 ani în urmă drumul omenirii spre cea mai strălucită primăvară a ei, comunismul. Întiul mai a fost sărbătorit la Moscova sub semnul neasemuitei victoriei a omului, zborul în Cosmos, sub semnul minunatelor realizări ale oamenilor sovietici pe drumul comunismului, sub semnul frăției cu toate popoarele lumii. Parada militară a demonstrat lumii întregi gradul superior al înzestrării armatei sovietice, a arătat ce forță imensă este pusă în slujba apărării păcii în lumea întreagă. Au stîrnit admirație numeroasele tipuri de rachete, de la cele antiaeriene, pînă la cele lungi de cîteva zeci de metri și care, dispunînd de o uriașă rază de acțiune, viteză foarte mare, putîndu-se deplasa la mari altitudini, ating ținta în orice condiții meteorologice cu o precizie excepțională.

Nu știu cum or fi arătînd de acolo sus din Cosmos, pe unde a zburat Gagarin, piețele lumii tîlăzuind de oameni, în această zi de 1 Mai. Dar aici, pe pămînt, a răsunat puternic în toate limbile, în toate conștiințele cinstite, voința de pace a popoarelor din lumea întreagă, exprimată de demonstrații din Piața Roșie ca și de cei din piața Tiananmîn din Pekin. De cei din piața Vaclav a Pragăi de aur ca și de cei ce au sărbătorit 1 Mai în fața Palatului Culturii și Științei din Varșovia renăscută din cenușă. Același glas al voinței de pace s-a auzit și din piața Marx-Engels din Berlinul democrat și din Cuba eroică, unde poporul a manifestat sub semnul victoriei obținute asupra mercenarilor invadatorj contrarevoluționari și a hotărîrii nestrămutate de a zdrobi orice nouă încercare de invazie. Coloanele de demonstrații ale oamenilor muncii de pretutîndeni, rîndurile celor 650.000 de oameni ai muncii din Tokio care au manifestat sub lozincile luptei pentru majorarea salariilor, pentru restabilirea relațiilor diplomatice cu R. P. Chineză, a oamenilor muncii din Franța, care au demonstrat pentru pace în Algeria, au fost pătrunse de ceea ce constituie esența zilei de 1 Mai, puternica și neînfrîntă solidaritate internațională a celor ce muncesc.

Mai viguros ca niciodată a răsunat în lumea întreagă chemarea: „Proletari din toate țările uniți-vă“.

La demonstrația oamenilor muncii din Suceava